

Časopis s podobami za slovensko mladino
 □ s prilogo „ANGELČEK“ □

Štev. 12.

V Ljubljani, dne 1. decembra 1912.

Leto 42.

Kako je zdaj pri nas?

Sveče ledene
 od strehe visijo,
 sveče ledene
 nič ne gorijo,
 samo opoldne
 v solncu blestijo.

Rože ledene
 na oknih so vzcvetele,
 rože ledene
 nič ne dišijo.

Peč pa, oj pečka,
 ta je pa dobra,
 zlasti če babica
 nam iz zapečka
 pravljice pravi!

Gnjevoš.

Zimska.

Pa je sanjal mali Stanko,
 da je spet prišla
 vesna s svojo radostjo
 prek polja — — —
 Pa je sanjal, da na nebu
 solnčece čarobno
 zažarelo je
 in se zemljici
 mladi zasmehljalo
 vse veselo je.

Pa je sanjal, da na plani
 cvetke zacvetele so,
 da na vejah zelenih
 ptičice spet zapele so
 pesem radostno — — —

Sanjal je o vesni Stanko,
 tiho se smehljal — — —
 a tam zunaj snežec beli
 je naletoval — — —

Vekomir.